अथरामाय स्वीयवैष्णवधामागमनकालनिवेदनाय ब्रह्मणोदूतप्रेषणं ॥ कस्यचिदिति ॥ कस्यचित्कालस्यापगमानंतरमितिशेषः ॥ रामेधर्मपरेस्थिते कालस्तापसरूपेण राजद्वारमुपागमत् ॥ १ ॥ अतिबलस्य महर्षेः ॥ जगत्प्राणरूपत्वाच्चतुर्वेदमुखत्वाच्च सत्यवचस्त्वाच्च ब्रह्मातिबलोमहर्षिः ॥ २ ॥ ३ ॥ उभौलोकौजयस्वेत्युक्त्या परलोक प्रवेशकालसूचनं ॥ ४ ॥ तस्यवाक्यधृक् यस्यदूतस्तस्याज्ञाधारीत्यर्थः ॥ ५ ॥ तेजोभिरंशुभिरित्येतेपदे शरीरकांतिकिरणप्रतिपादकेइति नपुनरुक्तिः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

कस्यचित्त्वथकालस्यरामेधर्मपरेस्थिते ॥ कालस्तापसरूपेणराजद्वारमुपागमत् ॥ १ ॥ दूतोत्यतिबलस्याहंमहर्षेरमितौजसः ॥ रामं दिदृक्षुरायातःकार्येणहिमहाबलः ॥ २ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासौमित्रिस्त्वरयान्वितः ॥ न्यवेदयतरामायतापसंतंसमागतं ॥ ३ ॥ जय स्वराजधर्मेणउभौलोकौमहाद्युते ॥ दूतस्त्वांद्रष्टुमायातस्तपसाभास्करप्रभः ॥ ४ ॥ तद्वाक्यंलक्ष्मणोक्तंवैश्रुत्वारामउवाचह ॥ प्रवेश्यतां मुनिस्तातमहौजास्तस्यवाक्यधृक् ॥ ५ ॥ सौमित्रिस्तुतथेत्युक्त्वाप्रावेशयततंमुनिं ॥ ज्वलंतमिवतेजोभिःप्रदहंतमिवांशुभिः ॥ ६ ॥ सोभिगम्यरघुश्रेष्ठंदीप्यमानंस्वतेजसा ॥ ऋषिर्मधुरयावाचावर्धस्वेत्याहराघवं ॥ ७ ॥ तस्मैरामोमहातेजाःपूजामर्घ्यपुरोगमां ॥ ददौ कुशलमव्यग्रंप्रष्टुंचैवोपचक्रमे ॥ ८ ॥ पृष्टश्चकुशलंतेनरामेणवदतांवरः ॥ आसनेकांचनेदिव्येनिषसादमहायशाः ॥ ९ ॥ तमुवाच ततोरामःस्वागतंतेमहामते ॥ प्रापयास्यचवाक्यानियतोदूतस्त्वमागतः ॥ १० ॥ चोदितोराजसिंहेनमुनिर्वाक्यमभाषत ॥ द्वंद्वेत्यतत्र वक्तव्यंहितंवैयद्यवेक्षसे ॥ ११ ॥ यःशृणोतिनिरीक्षेद्वासवध्योभवितातव ॥ भवेद्वैमुनिमुख्यस्यवचनंयद्यवेक्षसे ॥ १२ ॥

॥ ९ ॥ अस्य यस्त्वंदूतस्तस्य वाक्यानि संदेशवाक्यानि प्रापयस्व निवेदय ॥ तत्रहेतुर्यतोदूतइति ॥ १० ॥ द्वंद्वे रहस्ये ॥ हितंवैयद्यवेक्षसे देवानामितिशेषः ॥ देवगोप्यगोपने हि देवानांहितंभवतीतिभावः ॥ ११ ॥ नैतावदेव किंत्वन्यापिप्रतिज्ञाकार्येत्याह ॥ यइति ॥ यःशृणोत्यस्यतद्वचनंनिरीक्षेद्वा मंत्रयितारावितिशेषः ॥ सतववध्यइतिकथमेवम तिक्रूराप्रतिज्ञा तत्राह ॥ भवेदिति ॥ तस्यमुनिमुख्यस्य वचनमेववैभवेत् उक्तसंकेतपूर्वमेवब्रूहीत्येवाभवदित्यर्थः ॥ यद्यवेक्षसे तथासंकेतपरिपालनमितिशेषः ॥ १२ ॥